

Afacerea Dreyfus

La 5 ianuarie 1895, in curtea unei scoli militare franceze, asistat de o multime de militari si civili, un tanar ofiter este degradat. Nu inainte insa de a i se citi Hotararea Consiliului de razboi : "deportarea pentru tot restul vietii". Cel care asista nu sunt multumiti de sentinta si cer in cor condamnarea la moarte !

Chiar atat de vinovat sa fi fost acest cadru militar, caruia nu o data i s-au recunoscut meritele : inteligenta, putere de munca, ambitie?

Alfred Dreyfus, alsacian de origine, nascut la 10 octombrie 1859 la Mulhouse, locotenent do artilerie, ofiter stagiar in Marele Stat-Major, priveste neputincios in juru-i, la toti care-i cereau moartea. Nu-i ramanea altceva decat sa plece spre Insula Dracului, din America de Sud, lolar, fara a se bucura macar de dreptul legiferat de u-si lua sotia. Parasea Franta la 13 aprilie 1895.

Ce acuzatii i se aduceau tanarului care acum trecea drept un odios spion ?

Intre anii 1890-1892, de la Marele Stat-Major dispar in chip misterios cateva documente privind apararea nationala franceza. Documentele se refereau la fortificatii, contineau amanunte asupra frontierei estice. Caz clasic de spionaj !

Autoritatile militare intra in alerta. incep cercetarile. Pentru inceput, se merge pe linia descoperirii spionilor germani. Primele rezultate sunt uluitoare. Centrul spionajului german era chiar la ambasada.

Se reorganizeaza expres spionajul, dar mai ales contraspionajul francez, camuflat sub inofensiva firma "Sectiunea statistica". Conducator, colonelul Sandherr. In scurt timp se reuseste ca la sediul ambasadei germane contraspionajul francez sa-si plaseze un om de incredere, pe doamna Bastian. Se asteapta dezvaluiri, dar ele intarzie...

1894. Deci dupa aproape doi ani, o descoperire : dintr-un cos de hartii al atasatului militar german, doamna Bastian sustrage un borderou si o scrisoare - ambele nesemnate. Borderoul contine cateva titluri :

- O frana hidraulica
- Particularitati asupra trupelor de acoperire
- Formatiile artileriei
- Expeditia proiectata in Madagascar

Scrisoarea era un comentariu asupra celor enumerate si asupra modului de folosire a manualului de tragere al artileriei de camp. Omul de la ambasada germana comunica totul Marelui Stat-Major. Cine poate fi autorul ? Banuierile pornesc, in primul rand, catre ofiterii stagiaari. Li se fac - in secret - expertize si comparari grafologice. Nu dupa mult timp, colonelul Fabre, sef de sectie in statul-major, comunica parerea ca "scrisul de pe borderou este al ofiterului Alfred Dreyfus."

La 14 octombrie 1894, generalul Mercier, ministrul de razboi, ordona arestarea lui Dreyfus. Odata eu aceasta, maiorul de stat-major du Paty de Clam este insarcinat cu anchetarea cazului. Primul lucru pe care-l face du Puty : il chema pe Dreyfus la ordin, ii da un revolver si-l sfatuieste sa se

impuste. Declarandu-se nevinovat, Dreyfus refuza. Dar oare asa sa fie? Totusi exista un vinovat. Cine-i ?

La inceputul anchetei, totul parea ca se desfasoara cu vva mai desavarsita discretie. Nu trece insa prea mult timp si cazul devine public. Ziarele timpului : „Libre parole”, „L'intrasigeant”, "La petit journal", "La patrie", „L' Œclair”, prin destainuirile facute, inalta cazul la rang de eampanie nationala. Astfel incepe "Afacerea Dreyfus", cure va polariza atentia lumii intregi.

Evenimentele merg conform instructiunilor jurisdictiei militare. La 3 noiembrie, dosarul este deferit Consiliului ile razboi nr. 1 din Paris. Raportorul, maiorul d' Ormesch-ville, ajunge la concluzia declarata ca singura baza a acuzarii este borderoul. Consiliul de razboi condus de colonelul Maurei se intalneste eu acuzatul la 19 decembrie 1894.

Avocat al apararii - Demauge, o somitate in materie.

Pentru evolutia evenimentelor este interesant de retinut corpul de martori ai acuzarii : general Gonse, sub-seful Marelui Stat-Major. locotenent-colonel Picquart, Maior du Paty de Clam si maior Henry, care va aduce acuzatului cele mai categorice invinuiri.intreg planul - plan de prim ordin - nu reuseste totusi sa aiba alta baza de acuzare decat borderoul. Achitarea acuzatului pare inevitabila.

Dar nu! Contrar prevederilor legii, chiar in timpul dezbaterilor finale, in camera de consiliu este strecurat cu deplinii discretie un "dosar secret". Printre filele sale, o scrisoare a atasatului militar german la Paris catre cel Italian, in care se comenta procurarea unor planuri de catre un individ a carui initiala era litera D. Vestea sosirii dosarului ramane intre peretii camerei de consiliu. sedinta este reluata. Alfred Dreyfus este condamnat la deportare pe viata, degradare si pierderea drepturilor civile.